

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	K 24—	v upravnosti prejemam:	K 22—
celo leto	12—	celo leto	11—
pol leta	6—	pol leta	5—
četr leta	2—	četr leta	1—
na mesec		na mesec	1—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopis se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (I. nadstropje na levo), telefon Št. 34.

Po bitki.

(Dr. Karel Triller.)

Vračamo se z bojišča brez lavo-rik — toda neporaženi in z orožjem v roki. Premoč nasprotnika bila je velika, njegova taktika perfidna, a navzicle temu smo že zmagovali; te-đaj pa mu je priskočilo na pomoč iz dajuči v obliki kršenja slo-vene zaobljuje varovanja zakonov. Ko je že omahovala zastava nasilne večine, tačas jo je zgrabil in rešil ga upnik krone, deželnih glavarj pl. Suklje. — To mu ne sme biti po-zabljeno nikdar!

Odposlane narodno — napredne stranke vstopili smo v zborovalnico s poštenimi, čistimi in lojalnimi na-meni. Sklenili smo, da pobijamo z vsemi zakonitimi sredstvi, a če treba tudi z vso ejstrino orožja, katero nam je nudil s prizgo deželnega glavarja potrjeni poslovnik, pogubno stranarsko tendenco povečinipredloženih zakonskih načrtov in predlog. V ostalim pa smo bili pripravljeni za vsa-jo resno in posteno delo, stojec na deželnem stališču, da je v kranjskem deželnem zboru spričo našim politi-škim razmeram v vseh zadevah, se-jačajoči globoko v posestno stanje in zgodarski interes posameznih strank, pošten kompromis od slučaja do slučaja edina zdrava podlaga za sprememben delovanju. — Pa smo bi-ji zoper enkrat prepošteni in prelo-palni! Sodelovali smo poleg vlade in Nemcev v vseh odsekih pridno in posetno; brez vsake očabnosti lahko radim, da je stoprav naše sodelova-nje dalo vsem konfuznim zakonskim predlogam klerikalne večine deželne-za odbora ono formalno obliko in ma-tično vsebino, da so prisile pred-šernico oproščene vsaj najbolj kri-ječih peg skrajne površnosti in stvar-je nesposobnosti. To velja koli o lov-šem zakonu, toli o občinskem in ob-činskem volilnem redu, o šolskem nadzorstvu in zlasti tudi o bančnem statutu. Klerikalno zahvalo za to na-jačajočnost in nesobičnost želi smo v prvi plenarni seji, slediči od sekund posvetovanjem — pri v eni f i-a-i n f m o s t e t a. Vso brezme-j-je infamost tega atentata na naše naših volilev državljanke pravi-vozigosali smo v dotični debati in je potem, ko je vsak apel na za-on ostal brezuspešen, sledil nasil-ny silobran, nam tega noben razso-ven človek ne more štetiti v zlo. Pa-ča je žalostno znamenje za pravni-ny naše centralne vlade, da je pu-

stila tudi še en sam trenotek zbor-vari parlament, čigar večina je za-krivila tako v nebo kričeče zakono-moštvo, kakoršno se je pripetilo v deželnem zboru vojvodine Kranjske v soboto, dne 9. oktobra in potem v pondeljek 11. oktobra 1909.

Ad vocem pondeljek! Ta dan se je pričelo to, kar sem označil in ozi-gosal v uvidu kot eklatantno kršenje zakona od strani zaupnika krone, de-želnega glavarja. — Ta dan pričeli smo narodno — napredni poslanici s t e h n i š k o o b s t r u k c i o strogom v okviru poslovnika in zgolj v svrhu, da prisilimo nasilno večino in po-šte-na pogajanja. V nerazmerno krat-kem času, po s e d e m a j s t r n e m boju bila je ta obstrukcija zlomljena, to priznavam; toda zlom-ljena ni bila po vztrajnosti večine, niti vsled opisanja manjšine, temveč po dejstvu, da je deželni glavar in zapriseženi zaupnik krone, Fran pl. Suklje pogazil z le njemu lastnim ci-nizmom zakon in pravico ter s tem rešil večini že izgubljeno pozicijo. To je resnica, katere nobena teatralična poza, noben mojster zožizma, pa naj se piše tudi za dr. Sustersiča, ne more sprebiti iz sveta. — Bojim se le, — pravim bojim, ker sem iskren pri-jatelj in zagovornik kmetskih pravic, da bo prva žrtve glavarjevega nasil-ja tisti lovski zakon, ki je imel še do-sti zdravega jedra, ki je pa izsel iz specijalne debate spričo nori taktiki večine razdrapan in razstrgan, liki zadnji gorski berač.

In potem so prišli na vrsto poleg občinskih potov, kapnic, živino-zdravnikov itd., s katerimi je bilo treba iz umevnih razlogov založiti vsakega posameznega kmetskega poslanca, nov občinski volilni red, re-forma šolskega nadzorstva in titulo eccliesie ter deželnega banka. Tudi tu je skrbela spretna roka gospoda de-želnega glavarja za to, da nam je bilo onemogočeno ločiti ljudi od pšenice in da so izšli ti zakonski na-črti iz zbornice tak, kakoršni ustrezajo pač zasebnim potrebam »SLS«, nikakor pa ne kulturnim in gospodar-skim interesom ljudstva ne glede na njegovo hipno političko barvo. Pa naj mi potem častiti g. načelnik deželozborske večine vnovič očita ne-ujudnost, jaz le moram vztrajati pri svoji trditvi, da bo predložitev ta-kih zakonskih načrtov v sankcijo mogoče doseči edino le potom — drage političke kupčije! Marcus Porcius Cato klerikalne večine dr. Krek pa lahko mirno živi v zavesti,

da danes trdneje, nego po prvotnem načrtu, stope tista deželna k o r i-t a v organizaciji deželne banke, ka-teria je s tako emfazo obljubil raz-sekat. Toda o tem bomo še govorili, kakor je obljubil deželni finančni minister. Morda bo najboljša prilika za to tedaj, ko bo kri in meso posta-jala deželna elektrarna!!

In sedaj preostaja, ako iz krščanskega usmiljenja abstrahujem od več kot sramotnih vloge, katero je igrala polti socijalna in demokratična SLS. pri vprašanju regulacije učiteljskih plač — le še novi poslovnik, ta „rocher de bronze“, na katerega oprrta je upala večina zmago-vati in uniciti v bodoče tudi vsako neprjetno s t v a r o n o o pozicijo. To da ta naskok na zadnje parlamentarne pravice manjšine se je radikalno ponesrej. Zgrabili smo — izdajaleci na svojih volilcih bi bili sicer ostali — zopet za najskrajnejše orožje in z m a g a l i s m o. Naš nastop v zadnji seji deželnega zборa prisilil je načelnika »SLS«, da je lastnorocno moral izruvati načrtu novega poslovnika najstrupencje in najostrejše zobe! Na veliko žalost Njegove Visoko-koosti g. deželnega glavarja pl. Šuklje; zakaj to, kar je ostalo, niti temu velikemu mojstru prožnosti v interpellaciji zakonov ne bo zadoščalo, da bi zaprak okna deželne zbornice na-ši kritiki.

Na svidenje torej ob novem letu, ko pride na vrsto izstradanje na-predne Ljubljane. Discite moniti! Da nas ne ukloni nobena sila, to smo dokazali in le od razsodnosti večine je odvisno, je li si bomo zamogli iz-brati za zopetni sestanek, da govorim z besedami deželnega glavarja, v zgodovinskom krajevnom repertoriu, jak mirneji kraj — nego so Filipi.

Klerikalna komedija v „Unlonu“.

Tam-tam, tam-tam! Kakor pri-kakšnem cirkusu ali menežariji, ta-ko so tolki klerikali zadnje tedne po svojih listih na reklamni buben za svojo večerjajočo prireditve.

Lampe in Terseglav, Štefe in Moškere so v »Slovenec« preobračali kozoice kakor cirkuski klovni ter kričali dan za dnevom: Ljudje božji, pridite, pridite in si oglejte »čudo golemo«, ki ga hoče strmečim vašim očem pokazati »SLS« v Ljubljani v

Na njihova nazajnjejša trdnjava, jim je odpovedala. Par voz iz St. Vidaka so škripajale pripeljali po Marije Terezije cesti, to je bilo vse, kar je poslala ljubljanska okolica armade klerikalnim generalom.

In zazdelo se je klerikalnim pri-

rediteljem, da bi se njihova s toliko reklamo vprizorjena komedija lahko končala s fiskom. Pa so poslali svo-

je priganjače na ceste in razpotja ka-

unionski oštarji dne 17. oktobra.

In zopet je zapel boben in jeli so kričati klovni: Njegovo veličanstvo vladar dr. Sustersič pripravlja v Ljubljani — združeno Slovenijo. — Slovenci vseh pokrajin se mu pri-dejo pokloniti, odposlanec vseh slo-vanskih narodov od Krkonoš in lene Visle pa dol in černogorskega Dornitorja in hladne Drine pa prihite, da pozdravijo slovenskega vladarja ter sklenejo z njim zvezo nerazruš-nega prijateljstva.

In spet je zadonel tam-tam in poskočil je klovencek Lenard: »Vele-cenjeno občinstvo, častite dame, velespoštovani gospodje! Kaj tak-šnega še niste videli nikoli! Pri naši predstavi nastopi glasoviti junak Jan Staninski. Slišali ste o njem, čitali ste o njem, a nikoli ga še niste videli. A evo, sedaj se vam nudi ugodna prilika. Kar vstopite, vsto-pite...! In zagrmel je boben ter donel tam-tam naprej..

Tako je napočilo megleno včeraj-šnje jutro.

»V strahu in skrbeh« je napred-na Ljubljana pričakovala dogodkov, ki so se imeli doigrati.

Klerikali so že zrli v duhu sto-tisoče svoje armade, da naskočijo Ljubljano ter jo zavzemajo kakor v starci zavezi Izraelci Jeriho s fan-farami in trobentami.

In prihajali so vlaiki s Štajerske-ga in Primorskega, s Koroskega, Gor-renskega in Dolenjskega, a priča-kovane ogromne armade ni bilo od nikoder. Par dobrorejenih in rdeči-čnih župnikov in kapelanov z malo-stevilnimi četeim ponihnih nji-hovih hlapcev je izstopilo, to je bilo vse. To je bil prizor za bogove, videti, kako so se klerikalnim prirediteljem pobesili nosovi, ko so se prepričali, kako malo je izdala njihova velikan-ska cirkuska reklama.

Edina sladka kapljica v tej gren-ki kupi jim je bil prihod Stjepana Radića, tega glasovitega hrvatskega vojskovede brez vojske.

Celo ljubljanska okolica, ta nji-hova nazajnjejša trdnjava, jim je odpovedala. Par voz iz St. Vidaka so škripajale pripeljali po Marije Terezije cesti, to je bilo vse, kar je poslala ljubljanska okolica armade klerikalnim generalom.

In zazdelo se je klerikalnim pri-

rediteljem, da bi se njihova s toliko reklamo vprizorjena komedija lahko končala s fiskom. Pa so poslali svo-

je priganjače na ceste in razpotja ka-

kor znana svetovna svetopisemska svetbena družba. Ti so tirali v »Uni-on« vse, kar leže ino gre. Tako se je napomnila dvorana, da je bila res polna ljudi, toda grešili bi proti sloven-skemu narodu, aki bi trdili, da je ta pesta množica reprezentirala mor-dra evet naroda slovenskega.

Ob pol 12. se je pričela komedija.

Pri mizi na odru so sedeli klerikalni veljaki z gromovnikom dr. Šusteršičem na čelu. Njemu ob strani sta sedela Stipa Radić in zastopnik češke agrarne stranke Vaclav Kotlar.

Kotlar se je držal precej kislo, pravijo, da mu družba, v katero je zašel, ni nič prav ugajala. Tudi Šusteršič ni bil Kotlara nič prav vesel, zakaj slišati je moral iz njegovih ust, da češki agrarci z vso odločnostjo obsojajo nasilstva in zakonom-stra klerikalne stranke v kranjskem deželnem zboru.

Šusteršič je bil precej »ver-schnupft«, kakor pravijo. Nemei, te se mu je poznalo, ko je otvoril zbro-rovanje.

Običajnega patosa in prejšnja bahavosti ni bilo čutiti v njegovih besedah. Iz njegovega pozdravnega govora je zvezela prikrita resigna-cija, kakor da bi se mož zavedal, da je klerikalna stranka to prieditvija močno prekoračila enitvo svoje slave in moči in da je že jela stopati ne-vzdržema navzdol.

Odvarjam shod, je rekel dr. Šusteršič, ter pozdravljam vse, ki so od blizu in daleč prihiteli v Ljubljano, da se vdeleč ustanovite vsesloven-ske ljudske stranke, zlasti pozdravljam one iz obmejnih, sovražnemu navalu izpostavljenih pokrajin in Štajerske in Koriske (medkljiv: »Ki ste jih pri volilni reformi prodali Nemcem!«) V bližini Šusteršičevi sedeči dr. Breje je pri tem klicu zar-dele kot kuhan rak ter sramežljiva pobesil oči) iz Gorice, Trsta in Istre. Prav posebno prisrčno pa pozdravljam naše najbližnje brate Hrvate, pristane ljudske kmetske stranke z njem dienim načelnikom Štjepanom Radićem (Glas na galeriji: »Ali ste že sklenili z njim kavjo kupčijo! Koliko ste mu dali za mrtve duše? Stipo Radić je nervozno jel vrtev svinčnik ter brskati po papirju. Na mera je delal račune, koliko bo nesla kupčije s prodanimi dušami) ter za-stopnika češkega naroda Vaclava Kotlara. Z obžalovanjem moram na-znati, da je naš prijatelj vodja poljske ljudske stranke Jan Stipan-

LISTEK.

Svatba.

I.

Srebrn srp je plaval med zvezda-ji in rezal bele oblačke, ki so se raz-posajeno lovili po nebu, zakrivali drug drugega in v tesnem objemu nato splavali naprej nad vode stu-de-nje, nad gore zelenje. Pa kaj bi o tem, cemu bi skrel za nočno ženitovanje luhkomiselnih in nestanovitnih po-tupnikov sinjega neba! Rajši poglej-mo, kako se ženi Zaplotarjev Andrej pri lepi Nežki!

Visoko lestvico je pristavil in splezal po njej do prijaznega okanca, na katerem so eveteli nageljni. Ker je bila gorka, julijska noč, je bilo dočko na stezaj odprtlo in Andrej je nekaj časa poslušal rahlo dihanje le-pega dekleta. Ko se je naslišal tega, pa kaj je slišiš moj glas, an-gelei so prišli v vas!«

Nežka je nebala dihati, in tako je Andrej vedel, da se je že zbudila in potuhnila. Zato je nadaljeval: »Kar oknu priteci in mi dober večer reci!«

Nežka je vzdihnila in se dolgo-zasmajala: »O Andrej, zakaj me pa budiš! Ali si res tako mlad,

ali pa nič ne delaš podnevi, da mi še ponoči ne daš miru.«

»Glej jo no, kaj še ne veš, da sem ženin, in da iščem neveste! K tebi sem prišel, da te pobaram, če hočeš biti moja. Saj veš, da imam tri hiše in dvajset krav. Ali ti je prav?«

»Tako je, Andrej! ne rečem ravno, da te ne vzamem, ali nič posebno mi nisi povolj. Kaj si pa imel z An-žonovo Špelco! Kar povej! Saj so te videli, kako sta brala jagode tam po Primoževem lesu!«

»Nežka, Nežka«, se je razvnel ženin, »to pa že ni res. Se poznam jo komaj. Samo to vem, da ima rjava kočemajko ob nedeljah. Ti imaš pa žametno, zato imam tebe veliko rajši.«

»Dekle si še ni zmel oči, a takoj je spoznaš po glasu, kdo stoji pred oknom. Zašmejala se je veselo in živo ter skočila k oknu:«

»Joj, Tonček, ali si res ti! Po-zdravljen bodi, da te ni bilo tako dolgo v vas.«

Podala mu je roko. »Zakaj pa nič ne govorиш? Ne veš, kako te imam rada. Ravnakar je bil Zaplotarjev Andrej pod oknom in me je vprašal, če ga hočem. Oh, za-kaj me rajši ti ne vzameš!«

»Nežka, saj veš, kako je. Pri nas je vse narobe. Stari je vse zapil, in drugi mesec grem po svetu.«

ski zadržan se vdeležiti današnjega shoda (Glasni aha-klici po dvorani na galeriji se nekdo oglosil: Zakaj pa ste nas ves teden fabrali v njim), poslal pa nam je brzovajko, v kateri nas zagotavlja svojih simpatij ter želi našemu delu uspeha. Priponjam, da je Stapski zadržan radi važnih političnih poslov, vrla je namreč nepričakovano predložila galskemu deželnemu zboru volilno reformo. Predlagam, da shod poslige Stapskemu brzovajnemu pozdrav in da se izvoli predstevost skupščini.

Ko je Šusteršič končal svoj model govora, so mu nekateri ploskali in slišali so se posamezni osameli živio-klici.

Na to sta bila v vzklikom izvoljena za častna predsednika Stjepan Radić in Vaclav Kotlař.

Za predsednika shoda je bil izvoljen dr. Janko Breje iz Celovca, za podpredsednika pa dr. A. Korošec, kot zastopnik Štajcerjev, Fr. Grafenauer, kot zastopnik Korošcev, prof. Berbuč kot zastopnik Goricanov, Ukmarič kot zastopnik Tržačanov in Jos. Zure (Stembur) iz Kandije.

Predsednika dr. Brejea so pozdravili s ploskanjem in živio-klici. V svojem govoru je rekel med drugim: Ta shod se vrši baš v času žlostnih dogodkov, katerih pozorišče so deželni zbori, kjer so Nemci pokazali svojo popolno politično dedakenco. (Klic: Kaj pa ste vi pokazali v kranjskem deželnem zboru? Le govorite tudi o sebi!) Navali z nemške strani na Slovane so sedaj naravnost strahoviti. Stojimo na pragu pravega avstrijskega hakanizma, to je »ozračje«, v katerem danes zbrojujemo.

Na to je govoril Vaclav Kotlař, burno pozdravljen, slovensko približno tako-le: Iskreno pozdravjam slovenske borilce proti nemški sili in nemškemu nasilstvu. (Klic: Klerikale so se pokazali kot junaške borilce proti Nemcem in nemštvu v septembrskih dneh. Kaj pa »Kranjska šparkasa?«) Čehi gojimo največje simpatije napram Slovencem, ker vemo, da so Slovenci najbolj nejni in najdoslednejši boritelji proti germanstvu. Zato bomo Slovence z vsemi silami podpirali v njihovi teški borbi.

Ko je Kotlař končal svoj govor, je »Ljubljana« intonirala himno »Kdē domov mūj.«

V tistem trenutku se je zaslišal močan klic z galerije: »Stapski pa vam le ni sedel na limanice!« Prvaki na odru so pobledeli, za trenotek je nastala grobna tišina, nato pa je nastal na Štefetovo komando velikanški trušč, par možakarjev je hitelo na galerijo, odkoder so s silo iztrivali moža, ki si jih je upal v obraz zabrusiti — resnic.

Kotlařev govor klerikalem čisto nič ni ujegal: preveč je naglašal, da goje Čehi simpatije do Slovencev, a niti z besedico ni omenil, da bi gojili posebne simpatije do slovenskih klerikalev.

In to bi klerikale tako radi imeli, da bi jim češki agrarec razdelil svojo ljubezen. Pričakovali so to, a se ni zgodilo. Kaj čuda potem, da so jim postali nosovi tako dolgi?

Nato se je prijavil za besedo Stjepan Radić. Še predno je prišel do besede, je »Ljubljana« intonirala pesem »Slovenac i Hrvat.« Da bi bilo petje ubrano, tega kašne moremo trditi. V plošnem šundru je jel nato Radić premilevati običajne svoje fraze. Rekel je med drugim, da morajo Hrvati Slovenia skupnodelovati na to, da si osvoje Avstrijo. V tem oziru so slovenski klerikale mnogo storili. Hrvati do zadnjega časa tega njihovega dela niso dovolj razumevali. Sedaj so se tudi Hrvati odprle oči, zato hočejo odsisati skupno s slovenskimi klerikalemi postopati in se boriti. Potrebno je edinstvo duhovne in posvetne inteligenčne (Klic: Kje pa imate posvetno inteligenčno?), temelj temu edinstvu pa bodi kmet, ki ga je treba vzgojiti s prosveto in v duhu krščanske morale. Na Hrvatskem ima sedaj njegova stranka samo dva poslanca, toda čez leto in dan bo jih imela v saboru večino. (Na galeriji stojec Hrvat je zaklical Radić: »Stipo, ne farbaj vendar tako gorostasno svojih zaveznikov, s katerimi boš šele popoldne podpisal kravjo kupčijo!«) Ko to dosegemo na Hrvatskem, bomo skupno in združeni z vami branili hrvatsko-slovenski dom.

Koroški poslanec Grafenauer je pozdravil shod v imenu koroških Slovencev. O duševnem preverjanju glede stališča Korošcev na pram kranjski klerikalni stranki, ki so jo koroški Slovenci še pred dve maletoma proklinali kot izdajalko slovenskih interesov, a jo sedaj proslavljajo kot svojo rešiteljico in črnil besedice. Prireditev shoda so mu za to njegovo taktnost bele hvaležni, zato so mu viharno ploskali, ko je jel naglašati, da je Koroška slovenska predstraga, ki zapira Nemcem pot do morja. Tudi ko je poudarjal, da se Slovanstvo bliža dnevnu, ko zmaga v Avstriji, so mu poslušalci

brez injeme pritrjevali, ko pa je jel zatrjevali, da je vrla s spremnimi manevri preprečila, da Stapski ni prišel v Ljubljano, je mnogo zborovalcev neverjetno zmajalo z glavami in slišali so se glasni klici: »Ta pa je debela! Priznajte raji, da Stapski ni prišel z bog tegu, ker je uvielen, da bi s njim igrali komedijo in ga rabil zgolj za štafašo.«

Pristaš Radičeve stranke Jazabec je izrekel za skupno politično in gospodarsko delo slovenskega in hrvatskega kmeta.

V imenu kranjske klerikalne stranke je pozdravil shod Fr. Demšar. Med drugim je rekel, da je naloga shoda v prvi vrsti ta, za zbrise vse neenakosti in da odstrani vsako versko in narodno zavidljivost. Kako si možakar predstavlja to »zbrisanje«, tega, žal, ni povedal.

Prof. Berbuč iz Goriče je izročil shodu pozdrave goriških klerikalev ter izrekel prepričanje, da bo nova vseklerikalna stranka skoraj pritegnila na - se vse tudi napredne elemente, ki sedaj stope še izven nje. Sploščani profesor meda meni, da so vsi naprednjaki takega značaja, kakor on, ki je še nedavno tega pisal v »Slovenskem Narodu« najstrenješje članke proti duhovščini in klerikalizmu, pa se zelo moti. Le veternjaki in koristolovci menjajo prepričanje, možje pa ostanejo značajni.

Prav redkobeseden je bil to pot mariborski dr. Korošec.

Rekel je, da so štajerski klerikale enih misli in enega duha s kranjskimi somišljeniki, ki so jim bili in jim ostanjajo tudi v bodoče vzor in vzgled v dejaniu in nehanju.

Da je bil sicer zelo brbljavi Korošec to pot tako malobeseden, je bil nemara vzrok, da so ga njegovi štajerski rojaki na potu v Ljubljano skoraj docela pustili na cedilu. Par kaplanov z ne baš številno četico cerkvenih ključarjev, to je bila delegacija iz zelene Stajerske.

Nato je čital tajnik klerikalne stranke dr. Rožič došle brzovajke. Največ so jih poslali hrvatski klerikale, na čelu jih znani sarajevski nadškof dr. Stadler.

Po prečitanih brzovajkah, so ljudje mislili, da je komedija že končana, zato so jeli vreti iz dvorane. Reditelji so imeli mnogo posla, da so preverili ljudi, da je končana še predloga, a da se prava igra še le pričenja.

Ko se je trušč in hrup nekoliko poleg, je nastopil dr. Janez Evangelist Krek, da govoriti o temeljnih načelih vseslovenske ljudske stranke.

Klerikalna stranka hoče, je rekel govornik, novih bojev in novih zmag. (Klic: Pa ne takih, kakor v deželnem zboru!) Svoje dni so stopale iz Stajerske in Koroške čete pod vodstvom plemstva v Ljubljano, da jo obvarujejo nevarnosti; danes pa so prišle iz onih pokrajin ljudske čete brez plemenitaških voditeljev.

Tako se spreminjajo časi. Sedaj vodi se narod sam in v borbo stopa s svojimi lastnimi silami. V tej borbi bo ljudstvo zmagovalo, ako bo složno in ako bo marljivo delalo. V to mu je treba organizacije. Ta organizacija se ima ustvariti z ustavovitvijo vseslovenske ljudske stranke, ki se bo zbirala sicer pod novo zastavo, a pod starimi načeli.

Dr. Krek je končal svoja izvajanja s patetičnim vzklikom: »Na naših tleh je še vedno prostora dovelj za grobove naših sovražnikov.«

Krekov govor ni izval posebnega navdušenja, menda so se zborovalci zavedali, da bo na slovenski zemlji pač dovolj prostora za grob slovenskemu ljudstvu, prav malo pa za gomile sovražnikom, ako bodo klerikale nadaljevali svojo dosedano pogubno politiko.

Nato je dr. Breje prečital statute vseslovenske ljudske stranke, ki se glase tako - le:

Vseslovenska Ljudska Stranka je politična organizacija celokupnega slovenskega naroda na krščanski, narodni in ljudskodemokratični podlagi.

Organizacija se deli v centralno organizacijo in v deželne organizacije.

I. Centralna organizacija.

1. Centralna organizacija sestoji iz centralnega vodstva in centralnega izvršilnega odbora.

a) Centralno vodstvo je vrhovna instance stranke in sestoji iz vseh državnih in deželnih poslancev ter načelnikov deželnih vodstev stranke.

Poleg tega ima vsako deželno vodstvo stranke pravico, odpolati že pet zastopnikov v centralno vodstvo.

b) Centralni izvršilni odbor sestoji iz 15 članov centralnega vodstva, katere izbera deželna vodstva po sledenem klijuču: Deželno vodstvo kranjsko pet, štajersko štiri, goriško tri, koroško dva in tržaško - istriško enega.

2. Centralna organizacija ima odločevati v vseh vprašanjih, ki za-

brev injeme pritrjevali, ko pa je jel zatrjevali, da je vrla s spremnimi manevri preprečila, da Stapski ni izvedel v Ljubljano, je mnogo zborovalcev neverjetno zmajalo z glavami in slišali so se glasni klici: »Ta pa je debela! Priznajte raji, da Stapski ni prišel z bog tegu, ker je uvielen, da bi s njim igrali komedijo in ga rabil zgolj za štafašo.«

V tem okviru so sklepi centralnega vodstva za stranko obvezni in jih more izpremeniti le centralno vodstvo samo.

Ce in dokler pa centralno vodstvo v kaki zadevi ni ničesar sklepleno, je nadomestuje centralni izvršilni odbor.

3. Centralno vodstvo se zbira redoma vsaj enkrat na leto na povabilo izvršilnega odbora, odnosno njega predsednika. Centralni izvršilni odbor, odnosno njega predsednik, je dolžan sklicati izredno sejto centralnega vodstva tekom 14 dni, če to zahteva le eno deželno vodstvo.

Centralno vodstvo si izvoli za vsako zasedanje svojega predsednika in druge funkcionarje.

Centralni izvršilni odbor si izvoli predsednika in druge funkcionarje. Zbirka se po potrebi večkrat na leto, na povabilo svojega predsednika.

II. Deželna organizacija.

Deželna organizacija se uredi v vsaki deželi samostojno po onotnih somišljenih stranke.

V vsaki deželi se ustanovi deželno strankino vodstvo, ki mora biti priznano od centralnega izvršilnega odbora.

Na čelu vsakega deželnega vodstva mora stati poseben načelnik. (Gl. I, 1. a)

Vsaka deželna organizacija je popolnoma samostojna in odloča neodvisno od centralne organizacije v vseh stvareh, ki zadevajo dotično deželo samo.

Ti statuti so bili sprejeti brez posebnega odobravanja in, kar je zelo značilno — brez vsake debate.

Dr. Breje je zaklical trikratni živio vladarju ter predlagal zaupnico klerikalnim poslancem in komedijo je bila končana.

Z dolgimi obrazi so se zborovalci razšli, sprašujoč se med sabo, zakaj so pravzaprav prišli v Ljubljano.

V nemških listih od klerikalev napovedanega demonstrativnega oboda po Ljubljani, proti kateremu je po zatrdilu klerikalnih listov organiziral napredne sloje k protidemonstraciji priatelj Ribnikar, ki je že teden dni na Dunaju, tudi ni bilo. Menda so se klerikale sramovali svojo klavernost javno pokazati na ulici.

Edino, kar je v Ljubljani spojnalo na klerikalno priredevo, sta bila dva lestvena teško hreščeva voza, ki sta se ob pol 2. popoldne pomikala od »Uniona« po ljubljanskih ulicah. Na njih je sedelo par žalostnih postav, topih in brezmiseln zrčih v svet, nad njimi pa se je blestel napis: »Združena Slovenija.«

Vstavili smo se pred to čudno vprego in vzkliknili: to je predpodbaba združene Slovenije, kakršno pravljajo klerikale!

Državni zbor.

Seja klubovih načelnikov.

Dunaj, 16. oktobra. Predsednik državnega zborovice je sklical za torek popoldne sejo klubovih načelnikov, ki naj bi pri tej prilici izrazili svoje želje in sprožili event. tudi kakje načrte. Od druge strani se čuje, da bi na seji radi dobili natančnejših podatkov o taktiki čeških radikalcev.

Slovenska Emota.

Dunaj, 16. oktobra. Korespondenca »Zentrum« javlja, da se bo S. E. šele v zadnjem trenotku odločila za takto vodstvo v parlamentu. Načelniki slovenskih strank bodo pred vsem upoštevali dejstvo, da hoče vlada priznati manjše parlamentarne skupine in na ta način rešiti vsaj proračunski provizorij. Dejstvo je, da so državni vodstvo, ki ga policija seve ni mogla prepovedati. Prepovedala pa je nalepiti vabilna na to shod. Včeraj je policija vdrla v sekretarijat »Slobodne Misli«, ki tam raztrgala črne zastave, ki so bile izobesene in je konfiscirala razglednice s Ferrerjevo sliko.

kabinet, ki se bo bistveno razlikoval od sedanjega.

Poljska ljudska stranka.

Dunaj, 16. oktobra. Neki tukajšnji korespondenci se je telefoniralo iz Lvova, da je poslal Stapski izjavil, da bo njegova stranka v prihodnjem zasedanju parlamenta nastopala tako kakor v minulem. Če bi pa vsepoljska frakcija vendarle opustila svoje dosedanje priateljsko razmerje do Nemcev, spremeni tudi poljska ljudska stranka svoje razmerje do S. E. Na vsak način bo Poljski klub težko podpiral vlado, ki hoče nele predložiti v sankcijo ponemčevalne zakone temveč jih je celo sama pomagala sestaviti. O državnem zboru je poslal Stapski dejal: »Pred pol letom, da še pred koncem parlamentnega zasedanja, v juliju, bi bila vlada v tem parlamentu izvedla lahko vse. Zdaj pa za delavnost parlamenta ni niti najmanjšega žarka nade in v zadnjih dneh je celo skor gotov, da vsled narodnosti sovražnosti dunajski parlament ne bo mogel začeti s svojim produktivnim delovanjem.«

Ogrska kriza.

Dr. Wekerle na Dunaju.

Dunaj, 16. oktobra. Wekerlove avdijence je trajala nad eno uro. Čuje se, da je krona pritrila Wekerlovemu načrtu, po katerem se bo poskušal doseči sporazum s sodelovanjem neodvisnosti in ustavnega stranke in se bo s tem sodelovalo obširnejši sodelovanje na vodstvu cele zadeve. Izdala se je baje že formula, ki zadovoljuje na vse strani, in v kateri je bančno vprašanje izločeno. Na čelu kabine je bo Stapski dejal: »Pred pol letom, da še pred koncem parlamentnega zasedanja, v juliju, bi bila vlada v tem parlamentu izvedla lahko vse. Zdaj pa za delavnost parlamenta ni niti najmanjšega žarka nade in v zadnjih dneh je celo skor gotov, da vsled narodnosti sovražnosti dunajski parlament ne bo mogel začeti s svojim produktivnim delovanjem.«

Carjevo potovanje.

San Remo, 16. oktobra. Sejanek ruskega carja in italijanskega kralja bo v soboto 23. t. m. v gradu Racconighi pri Turinu. Štirideset russkih agentov je že došlo tja. Vse potnike, ki izstopajo na kolodvoru v Racconighi, natanko preščeojo.

Ferrer.

Praga, 16. oktobra. Za jutrišnji dan sta napovedali češka in nemška seje »Svobodne Misli« velik shod v spomin Ferrerja. Policija pa je ta shod prepovedala, češ, da ni dovoljeno proslavljati zločine, prav kakor bi mogla vnaprej vedeti, kaj se bo na shodu govor

ski zadržan se vdeležiti današnjega shoda (Glasni aha-klici po dvorani, na galeriji se nekdo oglaši: Zakaj pa ste nas ves teden farbali z njim), poslal pa nam je brzavko, v kateri nas zagotavlja svojih simpatij ter želi našemu delu uspeha. Pripominjam, da je Stapinski zadržan radi važnih političnih poslov, vlada je namreč nepričakovano predložila gališkemu deželnemu zboru volilno reformo. Predlagam, da shod pošlje Stapinskemu brzjavni pozdrav in da se izvoli predstevost skupščini.

Ko je Šusteršič končal svoj mēdel govor, so mu nekateri ploskali in slišali so se posamezni osameli živio-klici.

Na to sta bila v vzklikom izvoljena za častna predsednika Stjepan Radić in Václav Kotlar.

Za predsednika shoda je bil izvoljen dr. Janko Brejc iz Celovca, za podpredsednika pa dr. A. Korošec, kot zastopnik Stajerev, Fr. Grafenauer, kot zastopnik Korošec, prof. Berbuš kot zastopnik Goričanov, Ukmár kot zastopnik Tržačanov in Jos. Zure (Štembur) iz Kandije.

Predsednika dr. Brejca so pozdravili s ploskanjem in živo-klici. V svojem govoru je rekel med drugim: Ta shod se vrši baš v času založnih dogodkov, katerih pozorišče so deželni zbori, kjer so Nemci pokazali svojo popolno politično dekadenco. (Klic: Kaj pa ste vi pokazali v kranjskem deželnem zboru? Le govorite tudi o sebi!) Navali z nemške strani na Slovance so sedaj naravnost strahoviti. Stojimo na pragu pravega avstrijskega hakačizma, to je »ozračje«, v katerem danes zbrojemo.

Na to je govoril Václav Kotlar, burno pozdravljen, slovensko približno tako-le: Iskreno pozdravljajo slovenske borilce proti nemški sili in nemškemu nasilstvu. (Klic: Klerikale so se pokazali kot junaške borilce proti Nemcem in nemštvu v septembarskih dneh. Kaj pa »Kranjska šparkasa«?) Čehi gojimo največje simpatije napram Slovencev, ker vemo, da so Slovenci najodločnejši in najdoslednejši boritelji proti germānству. Zato bomo Slovence z vsemi silami podpirali v njihovi teški borbi.

Ko je Kotlar končal svoj govor, je »Ljubljana« intonirala himno »Kdē domov můj.«

V tistem trenutku se je zaslišal močan klic z galerije: »Stapinski pa vam le ni sedel na limanice!« Pravki na odru so pobledeli, za trenotele je nastala grobna tišina, nato pa je nastal na Štefetovo komando velikanski trušč, par možakarjev je hitelo na galerijo, odkoder so s silo iztraliли moža, ki si jim je upal v obraz zabrusiti — resnico.

Kotlarev govor klerikalem čisto nič ni ugajal: preveč je naglašal, da goje Čehi simpatije do Slovencev, a niti z besedico ni omenil, da bi gojili posebne simpatije do slovenskih klerikalcev.

In to bi klerikale tako radi imeli, da bi jim češki agrarec razdelil svojo ljubezen. Pričakovali so to, a se ni zgordilo. Kaj čuda potem, da so jim postali nosovi tako dolgi?

Nato se je prijavil za besedo Stjepan Radić. Se predno je prišel do besede, je »Ljubljana« intonirala pesem »Slovenac i Hrvat.« Da bi bilo petje ubrano, tega baš ne moremo trdit. V plošnem šundru je jel nato Radić premilevati običajne svoje fraze. Rekel je med drugim, da morajo Hrvati in Slovenci skupredovljati na to, da si osvoje Avstrijo. V tem oziru so slovenski klerikalci mnogo storili. Hrvati do zadnjega časa tega njihovega dela niso dovolj razumevali. Sedaj so se tudi Hrvati odprle oči, zato hočejo odslej skupno s slovenskimi klerikalci postopati in se boriti. Potrebno je edinstvo duhovne in posvetne inteligence (Klic: Kje pa imate posvetno inteligenco?), temelju temu edinstvu pa bodi kmet, ki ga je treba vzgojiti s prosvetom in duhu krščanske morale. Na Hrvatskem ima sedaj njegova stranka samo dva poslanca, toda čez leto in dan bo jih imela v saboru večino. (Na galeriji stoeče Hrvat je zaklical Radiću: »Stipo, ne farbaj vendor tako gorostasno svojih zaveznikov, s katerimi boš šele popoldne podpisal krajivo kupčijo!«) Ko to dosegemo na Hrvatskem, bomo skupno in združeni z vami branili hrvatsko-slovenski dom.

Koroški poslanec Grafenauer je pozdravil shod v imenu koroških Slovencev. O duševnem prevaru glede stališča Korošec na pram kranjski klerikalni stranki, ki so jo koroški Slovenci še pred dvema letoma proklinali kot izdajalko slovenskih interesov, a jo sedaj proslavlajo kot svojo rešiteljico ni črnili besedice. Prireditevji shoda so mu za to njegovo taktnost bele hvaležni, zato so mu viharno ploskali, ko je jel naglašati, da je Koroška slovenska predstraga, ki zapira Nemcem pot do morja. Tudi ko je poudarjal, da se Slovanstvo bliža dnevu, ko zmaga v Avstriji, so mu poslušalci

brez izjeme pritrjevali, ko pa je jel zatrjevali, da je vladu s opredinimi manevri preprečila, da Stapinski ni prišel v Ljubljano, je mnogo zborovalcev neverjetno smajalo z glavami in slišali so se glasni klici: »Ta pa je debela! Priznajte raji, da Stapinski ni prišel z bog tegu, ker je uvi-del, da bi s njim igrali komedijo in ga rabili z golj za štašo!«

Pristaš Radićeve stranke Jalaža beti se je izrekel za skupno politično in gospodarsko delo sloven-skega in hrvatskega kmeta.

V imenu kranjske klerikalne stranke je pozdravil shod Fr. Demšar. Med drugim je rekel, da je nalog shoda v prvi vrsti ta, za zbrisati vse neenakosti in da odstrani vsako versko in narodno zavidljivost. Ka-koci so možakar predstavlja to »zbri-sanje«, tega, žal, ni povedal.

Prof. Berbuš iz Goriče je izročil shodu pozdrave goriških klerikalcev ter izrekel prepričanje, da bo nova vseklerikalna stranka skoraj pritegnila na - se vse tudi napredne elemente, ki sedaj stojijo že izven nje. Spoštovani profesor meda meni, da so vsi naprednjaki takega značaja, kakor on, ki je še nedavno tega pisal v »Slovenskem Narodu« najstrenječi članek proti duhovščini in klerikalizmu, pa se zelo moti. Le veternjaki in koristolovci menjajo prepričanje, možje pa ostanejo značaji.

Prav redkobeseden je bil to pot mariborski dr. Korošec.

Rekel je, da so štajerski klerikalci enih misli in enega duha s kranjskimi somišljeniki, ki so jim bili in jim ostaneko tudi v bodoče vzor in vzgled v dejaniu in nehanju. Da je bil sicer zelo brbljavi Korošec to pot tako malobeseden, je bil nemara vzrok, da so ga njegovi štajerski rojaki na potu v Ljubljano skoraj docela pustili na cedilu. Par kaplanov z ne baš številno četico cerkvenih ključarjev, to je bila delegacija iz zelene Štajerske.

Nato je čital tajnik klerikalne stranke dr. Rožič došle brzjavke. Največ so jih poslali hrvatski klerikalci, na čelu jih znani sarajevevski nadškof dr. Stadler.

Po prečitanih brzjavkah, so ljudje mislili, da je komedija že končana, zato so jeli vreti iz dvorane. Reditelji so imeli mnogo posla, da so preverili ljudi, da je končana še pred predigra, a da se prava igra še pričenja.

Ko se je trušč in hrup nekoliko polegel, je nastopil dr. Janez Evangelist Krek, da govorji o temeljnih načelih vseslovenske ljudske stranke.

Klerikalna stranka hoče, je rekel govornik, novih bojev in novih zmag. (Klic: Pa ne takih, kakor v deželnem zboru!) Svoje dni so stopale iz Štajerske in Koroške čete pod vodstvom plemstva v Ljubljano, da jo obvarujejo nevarnosti; danes pa so prisile iz onih pokrajin ljudske čete brez plemenitaških voditeljev. Tako se spreminjači časi. Sedaj vodi se naš narod sam in v borbo stopa s svojimi lastnimi silami. V tej borbi bo ljudstvo zmagalo, ako bo složno in ako bo marljivo delalo. V to mu je treba organizacije. Ta organizacija se ima ustvariti z ustavovitvijo vseslovenske ljudske stranke, ki se bo zbirala sicer pod novo zastavo, a pod starimi načeli.

Dr. Krek je končal svoja izvajanja s patetičnim vzklikom: »Na naših tleh je še vedno prostora dovelj za grobove naših sovražnikov.« Kraljev govor ni izrazil posebnega navdušenja, menda so se zborovalci zavedali, da bo na slovenski zemlji pač dovolj prostora za grob slovenskemu ljudstvu, prav malo pa za gomile sovražnikom, ako bodo klerikalci nadaljevali svojo dosedanje v sili.

Nato je dr. Brejc prečital statute vseslovenske ljudske stranke, ki se glase tako - le:

Vseslovenska Ljudska Stranka je politična organizacija celokupnega slovenskega naroda na krščanski, narodni in ljudskodemokratični podlagi.

Organizacija se deli v centralno organizacijo in v deželne organizacije.

I. Centralna organizacija.

1. Centralna organizacija sestoji iz centralnega vodstva in centralnega izvršilnega odbora.

a) Centralno vodstvo je vrhovna instance stranke in sestoji iz vseh državnih in deželnih poslancev ter načelnikov deželnih vodstev stranke.

Poleg tega ima vsako deželno vodstvo stranke pravico, odpolati se pet zastopnikov v centralno vodstvo.

b) Centralni izvršilni odbor sestoji iz 15 članov centralnega vodstva, katere izbera deželna vodstva po sledenem klijuču: Deželno vodstvo kranjsko pet, štajersko štiri, goriško tri, koroško dva in tržaško - istriško enega.

2. Centralna organizacija ima odločevati v vseh vprašanjih, ki za-

dejajo skupne pravice in interese celokupnega slovenskega naroda in tozadnevo organizacijo.

V tem okviru so sklepi centralnega vodstva za stranko obvezni in jih more izpremeniti le centralno vodstvo samo.

Če in dokler pa centralno vodstvo v kaki zadevi ni ničesar sklepalo, je nadomestuje centralni izvršilni odbor.

3. Centralno vodstvo se zbira redoma vsaj enkrat na leto na povabilo izvršilnega odbora, odnosno njega predsednika. Centralni izvršilni odbor, odnosno njega predsednik, je dolžan sklicati izredno sejo centralnega vodstva tekom 14 dni, če to zaveta le eno deželno vodstvo.

Centralno vodstvo si izvoli za vsako zasedanje svojega predsednika in druge funkcionarje.

Centralni izvršilni odbor si izvoli predsednika in druge funkcionarje. Zbira se po potrebi večkrat na leto, na povabilo svojega predsednika.

II. Deželna organizacija.

Deželna organizacija se uredi v vsaki deželi samostojno po ondotnih somišljenikih stranke.

V vsaki deželi se ustanovi deželno strankino vodstvo, ki mora biti priznano od centralnega izvršilnega odbora.

Na čelu vsakega deželnega vodstva mora stati poseben načelnik. (Gl. I., l. a.)

Vsaka deželna organizacija je popolnoma samostojna in odločno neodvisna od centralne organizacije v vseh stvareh, ki zadevajo dotično deželo samo.

Ti statuti so bili sprejeti brez posebnega odobravanja in, kar je zelo značilno — brez vsake debate.

Dr. Brejc je zaklical trikratni živio vladarju ter predlagal zaupnično klerikalnim poslancem in komedia je bila končana.

Z dolgimi obrazi so se zborovalci razšli, sprašujuč se med sabo, zakaj so pravzaprav prišli v Ljubljano.

V nemških listih od klerikalcev napovedanega demonstrativnega ob-hoda po Ljubljani, proti kateremu je po zatrdilu klerikalnih listov organiziral napredne sloje k protidemonstracijski prijatelj Ribnikar, ki je že teden dni na Dunaju, tudi ni bilo. Menda so se klerikalci sramovali svojo klavernost javno pokazati na ulici.

Edino, kar je v Ljubljani spominjalo na klerikalno prireditev, sta bila dva lestvična teško hrečeča voza, ki sta se ob pol 2. popoldne pomikala od »Uniona« po ljubljanskih ulicah. Na njih je sedelo par žalostnih postav, topili in brezmiselno zrcali v svet, nad njimi pa se je blestel napis: »Zdržena Slovenija.«

Vstavili smo se pred to čudno vprego v vzkliknili: to je predpoda-ba združene Slovenije, kakršno pri-pravljajo klerikalci!

Državni zbor.

Seja klubovih načelnikov.

Dunaj, 16. oktobra. Predsednik državnega zbornice je sklical za torek popoldne sejo klubovih načelnikov, ki naj bi pri tej priliki izrazili svoje želje in sprožili event. tudi kaže načrte. Od druge strani se čuje, da bi na seji radi dobili natančnejših podatkov o taktiki čeških radikalcev.

Slovenska Enota.

Dunaj, 16. oktobra. Predsednik državnega zbornice je sklical za torek popoldne sejo klubovih načelnikov, ki naj bi pri tej priliki izrazili svoje želje in sprožili event. tudi kaže načrte. Od druge strani se čuje, da bi na seji radi dobili natančnejših podatkov o taktiki čeških radikalcev.

Madžarski glas.

Budapest, 16. oktobra. Korespon-dencia »Zentrum« javlja, da se bo S. E. šele v zadnjem trenotku odločila za taktiko v parlamentu. Načelniki slovenskih strank bodo pred vsem upoštevali dejstvo, da hoče vladu pri-tegniti manjše parlamentarne skupine in Poljake k nemškemu bloku in na ta način rešiti vsaj proračunski zahteve. Od druge strani se čuje, da bi na seji radi dobili natančnejših podatkov o taktiki čeških radikalcev.

Nato se je prijavil za besedo Stjepan Radić. Se predno je prišel do besede, je »Ljubljana« intonirala pesem »Slovenac i Hrvat.« Da bi bilo petje ubrano, tega baš ne moremo trdit. V plošnem šundru je jel nato Radić premilevati običajne svoje fraze. Rekel je med drugim, da morajo Hrvati in Slovenci skupredovljati na to, da si osvoje Avstrijo. V tem oziru so slovenski klerikalci mnogo storili. Hrvati do zadnjega časa tega njihovega dela niso dovolj razumevali. Sedaj so se tudi Hrvati odprle oči, zato hočejo odslej skupno s slovenskimi klerikalci postopati in se boriti. Potrebno je edinstvo duhovne in posvetne inteligence (Klic: Kje pa imate posvetno inteligenco?), temelju temu edinstvu pa bodi kmet, ki ga je treba vzgojiti s prosvetom in duhu krščanske morale. Na Hrvatskem ima sedaj njegova stranka samo dva poslanca, toda čez leto in dan bo jih imela v saboru večino. (Na galeriji stoeče Hrvat je zaklical Radiću: »Stipo, ne farbaj vendor tako gorostasno svojih zaveznikov, s katerimi boš šele popoldne podpisal krajivo kupčijo!«) Ko to dosegemo na Hrvatskem, bomo skupno in združeni z vami branili hrvatsko-slovenski dom.

Koroški poslanec Grafenauer je pozdravil shod v imenu koroških Slovencev. O duševnem prevaru glede stališča Korošec na pram kranjski klerikalni stranki, ki so jo koroški Slovenci še pred dvema letoma proklinali kot izdajalko slovenskih interesov, a jo sedaj proslavlajo kot svojo rešiteljico ni črnili besedice. Prireditevji shoda so mu za to njegovo taktnost bele hvaležni, zato so mu viharno ploskali, ko je jel naglašati, da je Koroška slovenska predstraga, ki zapira Nemcem pot do morja. Tudi ko je poudarjal, da se Slovanstvo bliža dnevu, ko zmaga v Avstriji, so mu poslušalci

kabinet, ki se bo bistveno razlikoval od sedanjega.

Poljska ljudska stranka.

Dunaj, 16. oktobra. Neki tu-kajenji korespondenci se je telefoniralo iz Lvova, da je posl. Stapinski izjavil, da bo njegova stranka v pri-hodnjem zasedanju parlamenta na-stopala tako kakor v minulem. Če bi pa vsepoljska frakcija vendarle opustila svoje dosedanje prijateljsko razmerje do Nemcev, spremeni tudi poljska ljudska stranka svoje razmerje do S. E. Na vsak način bo Poljski klub težko podpiral vlado, ki hoče nele predložiti v sankeijo po-nemčevalne zakone temveč jih je celo sama pomagala sestaviti. O državnem zboru je posl. Stapinski dejal:

»Pred pol letom, da še pred koncem parlamentnega zasedanja, v juliju, bi bila vladava v tem parlamentu izvedla lahko vse. Zdaj pa za delav-

nost parlamenta ni niti najmanjšega

čaka nade v zadnjih dneh je celo

skoraj gotovo, da vsed narodnost

njake, da bi se združili v demokratičnem delu.

+ Velikega klerikalnega sprevo, ki so ga klerikali že cel teden napovedovali z veliko samozavestjo po nemških listih — ni bilo. Gospodje voditelji so se svojih ovac menda sami sramovali, in nazadnje tudi teh ovac ni bilo skoro nič. S sprevodom bi bili klerikali napravili urnobesen fiasco, pa so ga zato seveda opustili. Hudobni jeziki pa trdijo, da je vzroka opustiti sprevoda iskati v tem, da se klerikalni vojščaki za nobeno ceno niso hoteli ločiti od »Unionske« kleti, kjer so se prav dobro počutili. Mesto napovedanega sprevoda so se v dveh vozovih prepeljavali po mestu šentviški klerikalci, seveda v veliko zabavo ljubljanskemu občinstvu.

+ Deželnih poslanec dr. Triller nam piše, da v petkovi seji tudi v najhujšem ognju ni nobenega poslance psoval z barabo, falatom, ali kako drugo enakovredno psovko.

+ Že zopet herači. Ljubljanski škof je v groznih stiskah. Potrebuje ogromno denarja, pa nima revez razen svoje letne plače 30.000 K in kakih 15.000 do 20.000 K letnih volil nobenih dohodkov. S tako malenkostjo vendar ne more izbjegati človek, kakor je ljubljanski škof, ki je ravno tako božji namestnik na Kranjskem, kakor je vicekralj v Indiji namestnik angleškega kralja. Njegova posestva upravlja od vlade postavljeni skrbnik, kakor upravlja zanikrnega in zapravljenega kmata posestva od sodnije postavljeni kurator. Iz škofijskih posestev torej ne dobiva škof nobenega vinarja. To je pa moža pripravile v tako obupen položaj, da se je moral zopet zateči k »fetariji«. Včeraj se je brala po cerkvah prošnja, v kateri naznanja škof vernemu ljudstvu, da potrebuje denarja, mnogo denarja. Milo prosi svoje verne ovčice, naj mu prinesejo čim največ volne, saj bo vse stotero poplačano — na onem svetu. Ampak ljudje so že siti večnih škofijskih »fetarij«. Ko so čuli, da jih že zopet nadleguje, so trumoma zapuščali cerkve. Kaj bo, kaj bo, gospod škof? Pa bi bili vendar stopili včeraj v »Union«. Tam se je trlo vaših bratov v Kristusu, zaripljenih in napetih lie, da se je bilo batiti, da kateri ne eksplodira. Poznalo se je »gospodovim«, da jim ni mnogo za nebesa na onem svetu, marveč si že tukaj privoščijo nebeški raj. Če bi bili potožili tem svojim bratom o svojih križih in težavah, gotovo bi vas bili krepko podprt. Zakaj torej iščete tam, kjer ni? Iščite tam, kjer so polni kupi posvetnega, minljivega blaga, ki so si ga nagrabili vaši bratje v Kristusu, izvršujoč svojo dobičkanosno božjo službo.

+ Dr. L. Lenarda literarne študije. V sobotnem »Slovencu« zatrjuje dr. L. Lenard, da je poljski junak Vladislav Varnenčik, ki je padel pred 465 leti pri Varni, postal »junak največjega jugoslovanskega umovora in enega najslavnnejših del svetovne literature, Gundaličevega »Osman«. Dovoljujemo si tole »faktično« pripombo: Dr. Lenard se je izgrésil za okroglo 200 let; zakaj junak »Osman« ni kralj Vladislav, ki je padel pri Varni, ampak kraljevič Vladislav, ki se je bil s Turki pri Hočinu l. 1621. Očividno je, da Lenard niti ne pozna »Osmana«. Spričo tega se ne čudimo smelosti, s katero dr. Lenard v »Dom in Svetu« izreka literarno-zgodovinske sodbe.

+ Iz srednješolske službe. Mesto na dopustu nahajajočega se prof. Friderika Hirseha in mesto prvi državni gimnaziji v Graude dodeljene ga prof. dr. Vojteha Thalhammerja prideta na državno gimnazijo v Kotjeve učiteljska kandidata Peter Jonke in Vincenc Eckerth.

+ Iz ljudskošolske službe. Ker je prov. učitelj Josip Rom v Kotjevu odpovedal svoji službi, je bil imenovan na njegovo mesto učiteljski kandidat Fran Langer. — Za prov. učiteljico je imenovana v Novem mestu Adela Turk.

+ Iz žandarmerijske službe. K deželnemu orožniškemu poveljstvu v Ljubljani pride ritmojster Matija Zeller iz Trsta. Iz Ljubljane odide v Zader ritmojster Rudolf Bregenzer, ki se je ob lanskih septembrskih demonstracijah znamenito proslavil. Želimo mu srečno pot!

— Slovensko deželno gledališče. Jutri, v torek se pojde prvič v sezoni na novo uprizorjena in novo opremljena Puccinijeva opera v 3 dejanjih »Madame Butterly«, tragedija iz življenja Japonke. Naslovno ulogo poje ga Nordgartova, poročnika Pinkertonu g. Fiala, konzula g. pl. Vulakov, Guzuki gd. M. Peršlova, Kato gd. Lovca, Gora g. Bohuslav, Yamadorija g. Iličić in starega bonca g. Patočka. Za zbor so se nabavili novi kostumi.

— Slovensko gledališče. Sobotni večer nas je seznanil s španskim pesnikom J. Echergaryem, ki slovi danes ne samo v svoji domovini, temveč povsod kot eden najboljših modernih dramatikov, in ki je bil ne-

davno odlikovan z Nobelovo nagrado. Njegov »Galeotto« je znan po vseh pozornicah, ki spremjamajo razvoj sodobne drame, in je v resnici delo velike estetske vrednosti, duhovitega zasnutev in psihološke zanimivosti izvedbe brez vseh cenih gledaliških efektov, za katerimi se pehajo dramatski rokodelci. Snov je vzeta iz modernega življenja. Drama obdeluje nizko sumnjenje, zahrtnjo obrekovanje in rovanje, kavarstvo najbljžih sorodnikov, ki vidijo v prijateljski nagnjenosti donne Theodore do pisatelja Ernesta neodpustljivo razmerje in ne morejo verjeti nujnim nedolžnim odnošajem, temveč hočejo ugledati za tem grešno zvezno varanje Theodorinega soproga, dona Juliana. V Galeottu mističnem kralju je posebljena ta zavratnost, to podlo sumnjenje, glavni junak drame je nevidni sovražnik, duh intrig in kavarstva, ki živi v vsakomur in povsod. — Pisatelj Ernesto hoče napisati drama, nazvano Galeotto po kralju iz Dantejevega speva. Ta kralj je bil namreč zvodnik in posredoval v zločinski ljubezni med pastirjem in kraljico Ginevra, kakor je v življenju slepi sum, obrekovanje in natolevanje zvodnik, ki zapeljuje v greh. Pisatelj Ernesto živi pri svojem očetovskem prijatelju in zaščitniku donu Julianu, ki ima mlado in lepo soproga Theodoro, kateri je Ernesto udan v lepi, otročji ljubezni, in prav tako ljubi njega Theodora kot sina, ali vsaj kot sirote. Njen soprog don Julianu zaupava popolnoma svoji ženi, kakor tudi Ernestu, ali duh sumnje se vzbudi kmalu v njegovem bratu Severu, v soprogi poslednjega Mercedi, in njegovem sinu, Pepitu. Začne se natolceanje, iskanje greha in že šepeče in sumnici vse mesto. Don Julianu to izve, sliši ime svojega obrekovalca in grež njim na dvoboj, v katerem je smrtno ranjen. Pripeljejo ga na Ernestovo stanovanje, kjer se baš mudi Theodora, ki je v strahu za soprogom pohitela k Ernestu poizvedovat, kje se nahaja. V tem se zaslišijo glasovi pod vratmi, Ernesto svetuje Theodori naj stopi v alkoven, kjer je njegova postelja, da je ne bi videli nepoklicani ljudje pri njem in ne bi brez potrebe govorčili. Vstopijo sekundant in zdravnik s teško ranjenim Julianom in ga neso v Ernestovo posteljo. In Theodora pride iz alkovna. Šum se vzbudi tudi v Julianu. Umrije s prepričanjem, da ga je varala soproga, od vseh preganjanja in oškropljena s strupom obrekovanja in padeta si slednjič Ernesto in Theodora v naročje. To bi bila vsebina drame. Kakor vidimo, nič posebnega, edin res dramatično učinkovalen prizor je hip, ko ga prineseo Julianu k Ernestu in mu tam stopi Theodora nasproti. — Igra je ostala pri nas vkljub dobrimi uprizoritvam brez večjega zanimanja. Gospa Borštnikova, ki je igrala Theodoro je nastopila prvikrat letos v večji ulogi. Njena igra je bila realistična, psihološki fina brez vsega pretiravanja. Ugašena nam je po svojem priprostem nastopu brez neumetniškega efektiiranja. Sploh se je opazalo pri vseh igralcih resno stremljenje za plemenito, umetniški umerjeno igro brez vsega pompa, in najbrže je bil to tudi vzhod nebrinosti občinstva, ki hoče na održ šundra in ropota, v Galeottu pa ni našlo, česar je iskal. Gospod Verovšek je bil v ulogi poštanjaka Julianu skozinsko po svoji dobrimi premišljeni igri in jasni izgovorjavi brez prigovora. Na koncu drugega dejanja, ko prikipi razvodi drame do vrhunca, je bil izborn. Gospod Nučič je igral Ernesta zelo simpatično, časih je nekoliko zabredel v nemoderni patos, a v splošnem se ga je ogibal. Istotako sta zadovoljevala gospoda Danilo in Bohuslav. V prvem dejanju se je govorilo pretihno, v prvi vrsti g. Nučič, kasneje je bil bolj razločen, nadomestila ga je gospa Bukšekova v nerazločni izgovorjavi. Omenim še, da je ga Borštnikova nastopala v zelo okušni, dragoceni toilet, gospodje so bili brez izjemne v salonskih suknjah. Čemu? Obisk je bil srednji, premajhen za to lepo delo. — V nedeljo so ponavljali veseloigr »Ljubezen bdi«.

— Splošno slovensko žensko društvo priredi, kakor vsako leto, tudi letošnjo zimsko sezono več javnih predavanj, ki se bodo vršila meseca novembra in prvo polovico decembra. — Na splošno želeni članici, bo prijevalo društvo tudi vsako zadnjo nedeljo v mesecu prijateljske sestanke v društvenih prostorih, ki so se razširili in prenovili, tako da razpolaga društvo z lepim in prostornim stanovanjem. Društvena knjižnica, ki je že sedaj v resnici bogata, pa se po novem letu zopet pomnoži za lepo število knjig.

Z Viča se nam piše: Lep zgled klerikalne vzgoje nudil se nam je pretečeno nedeljo popoldne po končanem pogrebnu bivšo delavke v tobačni tovarni in tukajanje nekdanje cerkvene pevke z Viča v narodni gostilni pri »Ani«. Med drugimi gosti dospel v gostilno tudi neki delavec, katerega ime radi njegove popolne

duševne nesnočnosti valed vednega zavživanja alkohola zamolčimo. Z njim sta priča dva dečka, katerih eden obiskuje 4. razred ljudske šole, oba pa sta pri tukajšnjem naraščaju »Orlov«. Ne bodovalo pa opisovali vseh podrobnosti, katere so imenovani trije uganjalci, navesti hočemo samo dejstva, kako in kakih sredstev se poslužujejo naši klerikalci, hoteč ž njimi prikleniti mladino k sebi. Dočni delavec napajal je ona dva mlada fantiča z vinom tako, da sta bila kmalo popolnoma omamljena in ko ga je eden izmed imenovanih prosil kruha, dal mu je mesto kruha smodko, katera je gotovo tudi storila svojo dolžnost. A to še ni vse. Ko so gostje videli, da je učenec 4. razreda ljudske šole popolnoma omamljen, so mu ponudili črne kave. Deček pa je začel oblastno vptiti: »Ne, kave ne maram! Vina mi dajte! Mi pri »Čukih« ne pijemo kave, imamo vedno dovolj vina in jedi zastonj, drugače pa bi tam ne bili.« Gostom se je končno vendar posrečilo, da so vsili dečku nekoliko kave. Ko je ista izvršila svojo dolžnost, mogel je mali alkoholist odriniti domov. Imeli smo že mnogokrat priliko poslušati člane tukajšnjih »Orlov«, ki so zatrjevali: »Saj jaz ne bi bil tam, če ne bi dobil denarja za vsak izlet ter jedi in pijačo zastonj, vendar nismo hoteli stvari spravljati v javnost. V nedeljo zgodilo se je to v navzočnosti številnega občinstva, in deček menda tudi v piganosti ni lagal, kajti pregovor pravi: v vinu je resnica. Mislimo, da nam »Slovenec« tega dejstva nikakor ne more utajiti. Na tak nečeden način drže klerikalci, oziroma gospodje v farovžu mladino skupaj. Kar je bilo res nekoliko bolj izobraženih mladinci, so — iste že vsi zapustili, ker se niso pustili od njih komandirati. Dragi starši! Predno dovolite vaši mladini k telovadbi, premislite, kam jim dovolite. Tu vam kaže slučaj, kjer da se mladini izprijata, kajti gospodje v farovžih niso taki, kakor se delajo in marsikater petek, darovan od pobožnih občanov rom v znano gostilno za pijačo njihovim privržencem, katere vzdržujejo s pijačo.

Iz Domžal. Našemu zadnjemu članku, priobčenemu v »Slov. Narodu«, v katerem se obračamo na slovensko javnost s prešnjo, da nas blagohotno podpira pri stavbi »Sokolskega doma«, odzval se je prvi g. Harambaša iz Ljubljane in postal v ta namen 5 K s pripomjno: »Ne vdajmo se! Na zdar! Svoji zemljii gospodujmo sami, ne Švabai!« Vrlemu rodoljubu, ki ima vsekdar odprto sreco in odprte roke za trpečega brata, budi tem potom izrečena najiskrenja zahvala.

»Za Sokolski dom v Domžalah«: so došli ti-le prispevki: br. Rado Jelen, nabol v Lukovici 8 K; brat Adamič, nabol na novi pošti 2 K 40 v; pri kegljanu na Trojana v gostilni Konšek 2 K 40 v; Čičarji pri Rusu v St. Vidu nabol 4 K 11 v; br. Rado Jelen, nabol v Lukovici 2 K 13 v; Vinko Habjan 60 v; br. starosta za odsotnost pri sokolskem zletu na Viču 4 K; nabranje pri istem zletu 2 K; za prodan šopek pri br. Kuharju 8 K 74 v; nabranje pri Rusu v St. Vidu 6 K; br. Rado Jelen, nabol v Lukovici 1 K 30 v; g. Harambaš iz Ljubljane 5 K; br. Kralj, nabol v Ljubljani 2 K; br. Rado Jelen za zlatopoljski šopek 2 K 30 v; nabiralnik: v »Društvenem domu« v Kamniku 6 K 42 v; v Kuharjevi gostilni v Domžalah 47 K; v Vehovčevi gostilni na Viru 12 K. Zahvaljujoč se požrtvovalnim darovalcem, želim, da bi našli obilo posnemovalcev. Na zdar!

Iz Novega mesta. Ker so prostori »Narodne Čitalnice« zopet v uporabi, se sl. občinstvu uljudno naznana, da bode knjižnica ob sredah in sobotah od 6. do 7. ure zvezčer zopet odprta. — Knjižnica in sl. občinstvo se že sedaj opozarja na veselico, katero priredi »Narodna Čitalnica« v svojih preslikanah in novo opremljenih prostorih sred meseca listopada t. l. Dan in spored se bode pravocasno naznani. — Tajnik.

Eden najstrupenejših klerikalcev. Matevž Malovič iz Novega mesta se je nam drzil poslati ta-le popravek, ki ga priobčujemo, dasi ni zakoniti pravilno sestavljen, v svrhu, da javnost spozna, kako trde kože je ta novomeški klerikalec. Popravek se glasi: Sklicujec se na paragraf 19. tiskovnega zakona z dne 17. decembra 1862 državnega zakonika št. 6 ex 1863 zahtevam z ozirom na dnevno vest objavljeno pod zaglavljem »Eden najstrupenejših klerikalcev« v št. 235. Vašega lista, da sprejmeste v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami nastopiti v stvarni popravek: Ni res, da bi bil jaz najstrupenejši klerikalec v Novem mestu; res pa je, da se ne sramujem kazati vsled lastnega prepričanja, da sem veren sin Slovenskega naroda. Ni res, da se me vsakdo ogiblje, ki želi v miru živeti; res pa je, da z menoj vsakdo občuje prav lahko v mejah dostojnosti. Ni res, da bi jaz vrgel obrtnika Agnitesha ob tla-

z tako silo da se je poškodoval na rokali in nogah; res pa je da je on meni pahnil z tako močjo, da sem padel in se poškodoval na rebrih, posledica temu je kazensko postopanje. Ni res, da bi bil jaz kdaj pobiral prispevke za Katarinino soho; res pa je da sem gotovo sveto prostovoljnih prispevkov nabral za spomenik Brezmadežnega spočetja Device Marije, kateri obstoji na trgu Sv. Katerine v svrhu popravila, kateri denar je naložen plodonosno! Novo mesto, 15. oktobra 1909. Mat. Malovič, mizar. — Prepuščamo odgovor na ta Malovičev »popravek« našemu informatorju, ki bo gotovo popravkarju posvetil, kakor se mu spodob.

Trst - turska železnica - London. S 1. oktobra t. l. se je napravilo novo, izredno ugodno zvezo med Trstom c. kr. drž. žel. čez tursko železnicu in Londonom. Brzovlek št. 2, ki odhaja iz Trsta c. kr. drž. žel. ob 5. uri popoldne in dospē v Monakovo ob 6. uri min. zjutraj, ima tam direktno zvezo na brzovlek št. 67 v Frankobrod, Kolin in London, ki odhaja iz Monakovega ob 7. uri 5 min. zjutraj in dospē v Frankobrod ob 1. uri 28 min., v Kolin ob 5. uri 44 min., v Ostende ob 10. uri 51 min. po noči in v London ob 5. uri 38 min. zjutraj. Cela vožnja iz Trsta c. kr. drž. žel. zvežje do Londona traja tedaj le 36 ur 38 minut. Za udobnost potujočega občinstva je preskrbljeno v obilni meri. Iz Trsta c. kr. drž. žel. do Monakovega vozi en direktni voz 1. in 2. razreda, izven tega en spalen voz, na progi Monakovo - Bruselj vozi en jedilen voz in med Monakovem - Ostende oziroma Kissingen vozovi brez izmene. Ker je ta zveza spojena z brzoparkniki avstrijskega Lloydja iz Dalmacije, Aleksandrije, Carigrada itd., je pač poklicana, da si osvoji promet med orientom, adrijanskem morjem in Angleško. Enako hitro zvezo v obratni smeri se bo bržkone oživotvorilo v poletju prihodnega leta.

Poljudna javna predavanja v Trstu. Tržaško akademijo ferijalno društvo »Balkan« in slovensko učiteljsko društvo za Trst in okolico, sta se združila v svrhu prirejanja javnih poljudnih predavanj v Trstu. Za velevažen in hvalevreden tačin izobraževanja tržaškega slovenskega življa na tržaškem ozemlju se je odzvalo že več občne znanih in izvrstnih predavateljskih moči. Upati je, da bodo ta predavanja v obilem številu obiskana od vseh slojev tržaškega Slovenstva. — Predavanja se bodo vršila enkrat na teden v veliki dvorani »Narodnega doma« v Trstu. — Prvo tako predavanje je bilo v nedeljo 17. t. m. ob 10. predpoldne. — Predaval je g. dr. Wilfan o pomenu tržaške Luke.

Sreča — v nesreči. Neverjetno srečo v nesreči je imel pri zadnjih demonstracijah v Trstu neki Humbert Arrigo, ki je na starri mitnici (Barrier vecchia) samo slučajno zasedel med gručem demonstrantov, spremljajoč domov svojo ljubico. — Na istem mestu je bil namreč prišlo do spopada med demonstranti in policijo, na kar je policija streljala s samokresi. — In glej, Arrigi je bil dvakrat prestreljen klobuk z revolversko kroglio, ne da bi bil on le najmanj ranjen. — Res velika sreča v nesreči.

Samomor 20letnega mladeniča. V četrtek predpoldne so našli pansionati v gozdčku, takozvanem »Bošchetto« pri Trstu na tleh ležecega mladega človeka, ki se je zviral v strašnih bolečinah in se penil okoli ust. — Ker je držal dotičnik v rokah prazno stekleničico, so mimoidoči takoj spoznali, da se gre tu za kak poskušen samomor in so nemudoma pozvali zdravniško pomoč. — Na licu mesta je bil takoj zdravnik s zdravniške postaje, ki je konstatiral, da se je nesrečni nepoznani zastrupil z »acid fenico« in da je njegovo stanje skrajno nevarno. — S smrtno borečega se mladeniča, je dal takoj naložiti na ambulančni voz, da bi ga odpeljali v mestno bolnišnico, ali mladi samomorilec je izdihnil še predno se je voz premaknil z mesta.

Na to so truplo odpeljali v kapelo Sv. Justa. Nekaj ur pozneje je bil samomorilec agnosiran za 20letnega urar

